

Sygn. akt I C 1990/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Żelazowski

Protokolant: Anna Żarczyńska-Ziobro

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w K.**

przeciwko **H. D.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej H. D. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 896.495,53 zł (słownie złotych: osiemset dziewięćdziesiąt sześć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt pięć 53/00) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 49.491,00 zł (słownie złotych: czterdzieści dziewięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt jeden) tytułem zwrotu kosztów procesu – solidarnie wraz z J. D., w stosunku do którego w dniu 14 września 2012r. wydany został przez Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie sygn. akt INc 373/12 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym;

II. umarza postępowanie co do kwoty 232.512,42 zł (słownie złotych: dwieście trzydzieści dwa tysiące pięćset dwanaście 42/100).

Sygn. akt I C 1990/12

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. w pozwie z dnia 06.08.2012 r. skierowanym przeciwko J. D. i H. D. domagał się zasądzenia solidarnie na jego rzecz od pozwanych kwoty 1.129.007,95 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17.05.2012 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie powód podał, iż jego roszczenie wynika z trzech umów kredytowych, - nr (...) z dnia 14.04.2009 r., nr (...) z dnia 19.11.2009 r., i nr (...) z dnia 26.02.2010 r., które zawarł pozwany z (...) Bank S.A., następnie poręczonych przez pozwaną H. D.. W związku z niewywiązaniem się z w/w umów przez pożyczkobiorcę, Bank wypowiedział je, wystawił Bankowe Tytuły Egzekucyjne, którym Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie nadał klauzule wykonalności. Powód jest cesjonariuszem praw wynikających z powołanych umów na podstawie umowy cesji zawartej z (...) Bank S.A. w dniu 17.05.2012 r. Pozwani do chwili obecnej nie uregulowali należności wynikających z w/w umów względem pozwanego.

W dniu 14.09.2012 r. tut. Sąd wydał przeciwko pozwanym nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 373/12, w którym uwzględnił w całości roszczenie powoda, nakazując dodatkowo pozwanym, aby zapłacili solidarnie powodowi koszty sądowe w kwocie 14.113 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.217 zł.

Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do pozwanego J. D. (k. 55), zaś pozwana H. D. w dniu 16.10.2012 r. złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, iż nigdy nie poręczała za zobowiązania zaciągnięte przez pozwanego J. D. na podstawie umów z dnia 14.04.2009 r. i 19.11.2009 r., a podpisy widniejące pod tymi umowami nie zostały przez nią złożone. W stosunku do umowy z dnia 19.11.2009 r. dodatkowo zarzuciła, iż, w umowie tej, jako dokument tożsamości na podstawie , którego miano stwierdzić tożsamość pozwanej został wskazany dowód osobisty nr (...), podczas gdy pozwana legitymuje się dowodem osobistym wydanym przez Wójta Gminy Z. wydanym w dniu 16.01.2007 r. o nr (...).

Pismem z dnia 23.01.2013 r. powód cofnął powództwo w części dotyczącej pozwanej H. D. w zakresie zapłaty z tytułu umowy poręczenia z dnia 19.11.2009 r.(k. 65). Jednocześnie pozwana wniosła (k. 68-69) o nieobciążanie jej kosztami procesu w zakresie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda, w przypadku przegrania sprawy z uwagi na trudną sytuację materialną , jej postawę w procesie oraz istniejące realne podstawy do kwestionowania roszczeń powoda. Ponadto domagała się (k. 82) zwrotu od powoda kosztów procesu według norm przepisanych poniesionych w zakresie cofniętego powództwa.

Na rozprawie w dniu 4.04.2013 r. pełnomocnik pozwanej oświadczył, iż pozwana nie podtrzymuje zarzutu, iżby miała nie podpisać umów poręczenia zobowiązań wynikających z umowy kredytowej z dnia 14.04.2009 r. i z dnia 26.02.2010 r.

Ostatecznie w piśmie procesowym z dnia 04.07.2013 r. (k. 104-105) i na rozprawie w dniu 12.11.2013 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanej solidarnie z J. D. na jego rzecz kwoty 896.495,53 zł oraz zasądzenie od pozwanego J. D. kwoty 232.512,42 zł – wszystko z odsetkami ustawowymi od dnia 17.05.2012 r. do dnia zapłaty.

Do okoliczności niespornych w niniejszej sprawie należy:

Pozwany J. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usług (...) D. J. z siedzibą w K. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. dwie umowy kredytowe o kredyt złotowy obrotowy: nr (...) z dnia 14.04.2009 r. do wysokości 400.000 zł na okres od dnia 14.04.2009 r. do 13.04.2014 r. oraz nr (...) z dnia 26.02.2010 r. do wysokości 450.000 zł na okres od dnia 26.02.2010 r. do dnia 25.02.2025 r. (k. 16-17, 30-31).

Prawnym zabezpieczeniem powyższych kredytów było m.in. poręczenie udzielone przez H. D. na podstawie umów poręczenia (k. 18, 32).

W związku z niewywiązywaniem się z w/w umów kredytowych przez pożyczkobiorcę, Bank dokonał ich wypowiedzenia, a następnie w dniu 28.09.2011 r. i 18.10.2011 r. wystawił Bankowe Tytuły Egzekucyjne na kwoty odpowiednio 319.991,63 zł i 491.782,66 zł, którym to tytułom w dniu 24.10.2011 r. i 18.01.2012 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie nadał klauzule wykonalności w sprawach odpowiednio I Co 6113/11/N i i Co 6525/11/N (k. 19, 33, 20, 34).

W dniu 17.05.2012 r. doszło do zawarcia umowy przelewu praw wynikających z umów kredytowych m.in. nr (...) z dnia 14.04.2009 r. i nr (...) z dnia 26.02.2010 r., pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W., a (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.. Na dzień 8 maja 2012 r. kwota wierzytelności wynikająca z umowy nr (...) wynosiła 355.700,27 zł, zaś z umowy nr (...) – 540.795,26 zł. (k. 37-39).

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 876 § 1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Celem tej umowy jest zabezpieczenie spłaty wierzyciela ze stosunku podstawowego, a ściśle zobowiązania objętego treścią stosunku umownego wierzyciela z dłużnikiem, pełni ona bowiem funkcję wzmocnienia szans wierzyciela na zaspokojenie jego wierzytelności. Poprzez jej zawarcie wierzyciel może szukać zaspokojenia swojej wierzytelności także z majątku poręczyciela. W niniejszej sprawie odpowiedzialność pozwanej H. D. wynika z faktu, iż podpisała ona umowy poręczenia, zawarte w celu zabezpieczenia

wierzytelności wynikających z umów kredytowych nr (...) z dnia 14/04.2009 r. i nr (...) z dnia 26.02.2010 r. z tytułu kredytów zaciągniętych przez pozwanego J. D. w G. (...) Bank. Okoliczności tej ostatecznie pozwana nie kwestionowała, jak również wysokości należności opiewającej na kwotę łączną 896.495,53 zł. Bezsporne również było, iż na skutek umowy przelewu z dnia 17.05.2012 r. wierzytelność wynikająca z powyższych umów przysługuje obecnie powodowi. Pozwana nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów mających świadczyć o bezzasadności roszczenia powoda w jakiegokolwiek części i roszczenia tego ostatecznie nie kwestionowała (art. 230 k.p.c.).

W związku z powyższym Sąd, mając na względzie, iż odpowiedzialność pozwanej jako poręczyciela jest odpowiedzialnością solidarną z dłużnikiem, zasądził na rzecz powoda od pozwanej H. D., solidarnie z pozwanym J. D., kwotę 896.495,53 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17.05.2012 r. do dnia zapłaty (stosownie do żądania powoda zgłoszonego w piśmie z dnia 04.07.2013 r. i na rozprawie w dniu 12.11.2013 r. (min. 01:20 – 03:50, a w szczególności 03:30-03:50), uwzględniając, iż w stosunku do pozwanego J. D. wydany został uprzednio przez Sąd w dniu 14.09.2012 r., sygn. akt I Nc 373/12, prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W zakresie kwoty 232.512,42 zł Sąd umorzył postępowanie na zasadzie art. 355 §1 w zw. z art. 203 §1, §3 zdanie drugie i §4 k.c. w związku z częściowym cofnięciem pozwu przez powoda wyrażonym w piśmie z dnia 23.01.2013 r.

O kosztach procesu orzekł Sąd na zasadzie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając między stronami. Sąd miał na względzie, iż cofnięcie przez powoda pozwu co do kwoty 232.512,42 zł miało niewątpliwie związek z zarzutami podnoszonymi przez pozwaną odnośnie skuteczności poręczenia przez nią umowy kredytowej zawartej w dniu 19.11.2009 r. Z tych przyczyn powód w tej części winien zostać uznany za stronę przegrywającą sprawę (tj. co do ok. 20% z dochodzonej pierwotnie kwoty 1.129.007,95 zł).

Na koszty procesu poniesione przez strony składa się kwota 56.451,00 zł uiszczona przez powoda tytułem opłaty należnej od pozwu, obie poniosły nadto koszty po 7.217,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego stosownie do §2 ust. 1-2 i §6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jednol. Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Dlatego powodowi, który wygrał proces w ok. 80 %, i który winien partycypować w kosztach procesu w ok. 20% i w tej części obowiązany był do zwrotu poniesionych kosztów powódce, należał się zwrot kwoty 49.491,00 zł, tj. 0,8x (56.451,00+7.217,00), tj. 50.934,40 – (7.217,00x0,2), tj. 1.443,40.

Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania, w zakresie obowiązku obciążenia kosztami procesu, art. 102 k.p.c. zgodnie ze zgłoszonym w tym zakresie wnioskiem przez pozwaną w piśmie procesowym z dnia 11.02.2013 r. (k. 68-69). Pozwana nie wykazała istnienia po jej stronie żadnych szczególnych okoliczności uzasadniających ewentualne odstępstwo od obciążania jej kosztami procesu, zaś wywodzona przez nią trudna sytuacja materialna, w jakiej się znajduje nie może stanowić wyłącznej podstawy zastosowania powołanego przepisu (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 14.08.2013, I ACa 271/13, Lex nr 1366120, postanowienie SA w Katowicach z dnia 19.07.2013 r., I ACa 310/13, Lex nr 1349911).

Sygn. akt I C 1990/12

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)